

मंद्वणीच्या नादाला लागून अखर टेलर ..

नव्हाणीच्या बादाला लागूम अखर हले ...
आपातकी रेशे रेटीपेहे काढे विकिन्जा वातावरा पास केला ...

अमरावती येथे रेडीमेड कपडे विक्रीचा व्यवसाय सुरु केला. तांबली अभियां ही त्यांच्यासोबत रहात असल्यामुळे तिच्या शिक्षणाचा दु करत होता. अशा प्रकारे सर्व काही सुखीत सुरु होते. लक्ष्मी नासते असे म्हणतात. जमलेल्या पैशांच्या बळावर चंद्रने अमरावती वास लाख रुपयांचा फल्टू हप्त्याने घेतला होता. मात्र दुकान आणि तल्याचा आनंद फार काळ टिकू शकला नाही. चंद्रने टाकलेले रेपड्यांचे दुकान एके दिवशी आगीत भस्मसात झाले. दुकान आग्नीक्षस्थानी सापडल्यामुळे त्याचे उत्पन्नाचे साधन संपुष्टात आले. एका हप्त्याचे नव्हते झाले होते. उत्पन्नाचे साधन जळू खाक झाल्याम्बऱ्या

आधिकाराच्यान पालासात तक्रार कला. त्यानुसार पवड पालास ठाभा.द.वि कलम ३७६ (आय) (एन) ३२८,३४८, १२०(ब), ५०६, ५०९, ५०० सह माहिती तंत्रज्ञान गैरवापर प्रतिबंधक कायदा वृद्ध(क) अंतर्गत गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे. हा महिला पेश अधिकारीवर बलात्कार आणि ब्लॅकेमेलिंग करण्याचा गुन्हा मेघवाडी पेश ठाण्याच्या हृदीत घडल्यामुळे पुढील तपासासाठी मेघवाडी पेश ठाण्याकडे हा गुन्हा वर्ग करण्यात आला आहे. याप्रकरणी मेघवाडी पेश पुढील तपास करणार आहेत. दरम्यान या गुन्ह्याबाबत मेघवाडी पेश ठाण्यातील विशेष सुन्नांनी सांगितले की, या गुन्ह्यात एकून तीन असून यातील मुख्य आरोपी औरंगाबाद येथील असल्याचे पोलीस तपासात स्पष्ट झाले आहे. या आरोपीनी अशाच प्रकारे अजून महिलांचा उपभोग घेतला आहे याचीही माहिती पोलीस घेत आहेत.

बातम्या

सोमवार दि. २८ जून २०२१ ते श्विवार दि. ०४ जुलै २०२१

ફાઈલ સેટિંગ

घतल. मयताच नातवइक घटनास्थळा यताचा त्याना जारात वलाप करण्यास सुरुवात केली. जवायने माझ्या मुलीचा काटा काढला सहेब त्याला सोडून नका असा आळोश करू लागले. दरम्यान मयत चांगूना हिचा नवरा २१ जून २०२१ रोजी सायंकाळी दोघाचे भांडण झाल्यापासून विट कारखान्यावर नसल्याचे समरेआले. तसेच त्याचा मोबईलपण बंद येत आसल्याने पोलिसांचा सेशेय अधिक बठावला. मयत चांगुनाबाई यांचा भाऊ सुरेश नागू कांबळे यांच्या फिर्यादीवरून किल्लारी पोलीस ठायामध्ये गुरने १९८ / २०२१ कलम ४९८ (ए)३०२,३२३,५०४,५०६ भादवि अन्वये गुन्हा दाखल करण्यात आला. जिल्हा पोलीस अधीक्षक निखिल पिंगळे अप्पर पोलीस अधीक्षक हिम्मत जाधव औसा शहर उपविभागीय पोलिस अधिकारी राजीव नवरे यांच्या मार्गदर्शनाखाली तपासा चे सर्व सूत्र किल्लारी पोलीस ठाण्याचे सहायक पोलीस निरीक्षक सुनील गायकवाड यांच्या हाती देण्यात आले. सहायक पोलीस निरीक्षक सुनील गायकवाड यांनी तपासाची चक्रे गतिमान करून या प्रकरणातील प्राथमिक माहिती जाणून घेण्यास सुरुवात केली. मयत चांगूना सरवदे यांच्या नातवर्वाईकांना अधिक विचारपूर्व केली आसता. निलंगा तालुक्यातील नागू कांबळे यांची मुलगी चांगूना हिचर विवाह लामजना येथील रहिवाशी उमेश बाबू सरवदे यांच्यासोबत झाला होता. लग्ना नंतर काही दिवस चांगून आणी उमेश यांच्या संसार सुखावत गेता. उमेश सरवदे हा कामण्दा करून आपल्या कुटुंबाचा उर्दनिर्वं भागवत होता. दरम्यान उमेश सरवदे याला दारू पिण्याचे व्यसन होते. चांगूना सरळ स्वभावी व चंचल स्वभावाची होती. त्यामुळे उमेश चांगूनावर सारख लक्ष ठेवून होता. परमाणसाला सहज बोलले तरी उमेश सरवदे आपल्या पत्नीच्या चारीत्यावर संशय घेत होता. त्यामुळे त्यांच्यात अनेकदा भांडणेही होत होती. या कारणाने चांगूना अनेकदा माहीरी पालसाना मुलाना चाकशा साठा सलु पालस ठाण्यात नल. मयत परमेश्वर गायके यांच्या कुटुंबातील प्रत्येकांचे वेगवेगळे जबाब नोंदविण्यात आले. परंतु प्रत्येकाचा जबाबात विसंगती आढळून आल्याने पोलिसांनी त्यांना विश्वासात घेवून अधिक विचारपूस केली असता मयत परमेश्वर गायके यांचा मोठा मुलगा हानुमान गायके यांने सांगण्यास सुरुवात केली. माझे बडील परमेश्वर गायके हे व्यसन करून घरातील कुटुंबातील व्यक्तीसोबत सतत भांडण करून त्रास देत होते. १४ जुन २०२१ रोजी परमेश्वर गायके गावातुन भाड्याने जीप करून दारू पिण्यासाठी सेलु गावाकडे गेले होते. रात्री उशीरा ते दारू पीउन घरी आले. आणी रात्री घरात धिंगाना घालण्यास सुरुवात केली. त्याना सगळेजण समजावून सांगत होते पण ते कोणाचेच ऐकत नव्हते. सततच्या भांडनांचा राग आल्याने बडीलांना लाकडाने मारहाण करण्यास सुरुवात केली. लाकडाचे घाव वर्मी लागल्याने त्यांच्या शरीरातून रक्ताच्या धारा वाहू लागल्या त्यामध्ये त्यांचा मृत्यु झाला. तेंव्हा मी भानावर आलो. बडील मेल्याने त्यांच्या प्रेताची विलहेवाट लावण्यासाठी शेजारील शेतकऱ्यांची बैलगाडी आणली. बडील दारूच नशेत पडले असून त्यांना दवाखान्यात घेवून जात आसल्याचे कारण त्या शेतकऱ्याला सांगितले. बैलगाडीत बडीला मृतदे टाकून मी येतात गेलो. शेतात आसलेला लाकूड फाटा गोळा करून सरण तयार केले व त्याला पेटवून दिले व घरी पत्त आलो. असा कबुली दील्याने आरोपी हानुमान गायके याच्या विरोधात सेलु पोलिस ठाण्यात खुनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. आरोपी हानुमान गायके याला न्यायालयात हजर केले असता हानुमान गायके याला पाच दीवसाची पोलिस कोठडी सुनावण्यात आली आहे. या खून प्रकरणाचा पुढील तपास पोलिस निरीक्षक रामेश्वर तट करीत आहेत.

कामाच्या तणावाचा पारस्यामा झाला...

आर्थिक निकड भागवण्यासाठी कर्ज घेतले जात. आपल्या देशातील अर्थव्यवस्थाच अशी काही निर्माण करण्यात आली आहे की प्रत्येकाला कधी ना कधी कर्ज घ्यावेच लागते. बरेच उद्योगपती, व्यावसायीक आयकर विवरणात सुट मिळवण्यासाठी कर्ज घेत असतात. काही सामान्य लोक खरोखर अत्यावश्यक गरज म्हणून कर्ज घेत असतात. आपला सिबील स्कोर दिसण्यासाठी अनेकांना लहानमोठे कर्ज घ्यावे लागते. आपले लोन प्रॉडक्ट विकण्यासाठी खासगी फायनान्स कंपन्या आपल्या अधिका-यांना टार्गेट देते. हे टार्गेट पुणे करण्यासाठी व सामान्य मनुष्याला कर्जाच्या चक्रव्युहात अडकवण्यासाठी विविध फायनान्स कंपन्या विविध ऑफरचे आमिष दाखवून अडकवतात. या चक्रव्युहाला फायनान्स कंपन्या लोन जर्नी असे म्हणतात. या लोन जर्नीच्या विळळ्यात एकदा का मनुष्य फसला म्हणजे त्याची मानसिकता खराब होत असते. एखादा हसा चुकला अथवा थकला म्हणजे कुटी मागे लागतात त्याप्रमाणे या फायनान्स कंपन्यांचे फोन दिवसभर भुक्त असतात. त्यांचे सातत्याने मेसेज येत असतात. त्यातून कर्जदाराचे मानसिक संतुलन बिघडते व तो व्याधीग्रस्त होतो. सरकारी बँकांसहजासहजी सामान्य मनुष्याला कर्ज देत नसल्यामुळे त्याला नाईलाजाने खासगी फायनान्स कंपन्यांची पायरी चढावी लागते. फायनान्स कंपन्यांची संगत म्हणजे मानसिकता खराब करून घेण्याचे काम आहे. गरजवतं सामान्य मनुष्य कर्ज प्रकरणाच्या बाऱीक बाऱीक अक्षरातील भरमसाठ कागदप्रांवर पटापट सह्या करतो. त्याला ते कागदपत्र वाचण्याची संधी देखील दिली जात नाही व सह्या करण्यास भाग पाडले जाते. सामान्य मनुष्याला जेरीस आणणाऱ्या फायनान्स कंपन्यांना ठगवणरे महाभाग देखील असतात. सामान्य मनुष्याची मानसिकता खराब करणा-या फायनान्स कंपनीच्या अधिका-यांना त्यांची मानसिकता खराब करणारे महाभाग देखील भेटात. शेरास सव्याशेर भेटणे या म्हणीचा प्रत्यय कंपनी अधिका-यांना या निमीताने येत असतो. फायनान्स कंपनीत काम करणे व या कंपनीशी संबंध येणारे कर्जदार हे दोघेही घटक सुखी नसतात. त्यामुळे जुने जाणते लोक नेहमी सांगत असत की उपाशी रहावे मात्र कुणाचे कर्ज घेऊ नये. जळगाव जिल्ह्याच्या जामनेर तालुक्यातील भारुडखेडा या गावातील दहा ते बारा जणांनी बोगस कागदपत्राच्या आधारे मुश्ट फायनान्स या फायनान्स कंपनीकडून कर्ज घेतल्याचे म्हटले जात आहे. कथीत बोगस कागदपत्राच्या आधारे देण्यात आलेले कर्ज प्रकरण या कंपनीसाठी एक डोकेतुखीचा विषय झाला होता. या कर्जदारांकडून वसुली करण्याची जबाबदारी कंपनीच्या वरिष्ठ अधिकाऱ्यांनी प्रदीप धनलाल शिंपी या क्रेडीट मैनेजरकडे सोपवली होती. या कर्जदारांकडून वसुली झाली नाही तर तुमच्या पगारातून पैसे वसुल करु अशी धमकी त्यांना दिली जात होती असे म्हटले जाते. या वसुलीच्या

मात्रेपात्र अंदासंस्कृत केले ही चर्चा इतकी प्रमाणिती की ही गुण

रातोरात अंत्यसऱ्कार केला. हा च्या इतका पसरला का, हा खबर सलु पोलिस ठाण्यापर्यंत पोहचली. या घटनेपाठीमार्गे नवीच घाटपात असल्याचा संशय पोलिसांना बळावल्याने सेलु पोलीसांनी १५ जुन रोजी गावात जावुन घटनास्थळाची पाहणी करून पंचनामा केला. व कुटुंबातील सर्वांचे जबाब नोंदविले आणी एका गुन्ह्याला वाचा फुटली. याप्रकरणी सरकारी फिर्यादिवरून सेलु पोलिस ठाण्यात आरोपी विरोधात गुरने १४/२०२१ कलम ३०२,२०१ भादविं गुन्हा नोंद करण्यात आला. जिल्हा पोलिस अधिक्षक, उपविभागीय पोलिस अधिकारी राजेंद्र काल यांच्या मार्गदर्शनाखाली तपासाचे सर्व सुत्र सेलु पोलिस ठाण्याचे पोलिस निरीक्षक रामेश्वर तर यांच्या हाती देण्यात आले. तपासाचे चक्र गतिमान करून या खुन प्रकरणीची प्राथमिक माहीती जाणून घेण्यासाठी पोलिसांनी तपासाला सुरुवात केली. पोलिसांनी सर्वप्रथम मयत परमेश्वर गायके यांचे गाव गाठले. तेथे गायके यांच्या कुटुंबियांची भेट घेवून अधिक माहीती जाणून घेतली. परभणी जिल्ह्यातील सेलु तालुक्यातील हीस्सी या गावचे मुळ रहिवाशी असलेले परमेश्वर गायके हे शेती व्यवसाय आणी शेतमजूरी करून आपल्या कुटुंबाचा गाडा चालवित होते. गावापासून ५० मीटर अंतरावर परमेश्वर गायके आपल्या पत्नी आणी तीन मुलांसह राहत होता. परमेश्वर गायके यांना दारुचे चांगलेच व्यासन जडले होते. मुल मोठी आणी कमवती झाल्याने परमेश्वर गायके यांच्यावरील अर्थीक भार काही प्रमाणात हालका झाला होता. यातूनच त्याचे दारुचे व्यासन त्यांना दिवसभर बेंधून करत होते. शोतात लागेल ते काम करणे आणी मिळालेल्या पैशायातून दारू पिणे असा नियम परमेश्वर गायकेचे चालू होता. दरेज गारी दारू पिणे आणी घरात क्षुल्लक कारणावरून वाद घालणे हे काही गायके कुटुंबाला नवीन राहीले नव्हते. त्यामुळे गायके कुटुंबाच्या घरातील शांतता भंग पावली होती. किंतीही सांगून वडील ऐकत नसल्याने वडीलांच्या वागण्याकडे आता पोरंनीपण दुर्लक्ष केले होते. मुल मोल-मजुरी करून आपला उदरनिर्वाह चालवत होते. मात्र मयत परमेश्वर गायके दारुच्या व्यसनापायी सतत काहीना-काही कुटाने करत रहात होते. त्यामुळे मयत परमेश्वर गायके यांच्या घरातील वातावरण दुषीत झाले होते. एवढी माहीती पोलिसांनी हास्तगत केली. दरम्यान गावातून गुप्त माहीती झेतली असता मयत परमेश्वर गायके हे दारुची लत पुरुण करण्यासाठी १४ जुन २०२१ रोजी गावातुन भाड्याने जीप करून दारू पिण्यासाठी सेलु गावाकडे गेले होते. रात्री उशीरा ते दारू पीऊन घरी आले. दारुच्या नशेत परमेश्वर गायके यांनी घरात शिवीगाळ करण्यास सुरुवात केली. परमेश्वर गायके यांचा मोठा मुलगा हानुमान गायके आणी परमेश्वर यांच्यात जोराचे भांडन सुरु झाले. काही काळातच हाणामारी देखील झाली आणी अचानक भांडणाचा जोर थांबला. परमेश्वर गायके यांचा कुटुंबियांनी मयत परमेश्वर गायके यांच्यावर रातोरात अंत्यसंस्कार करून टाकल्याने सकाळी १५ जुन २०२१ रोजी उलट-सुलट चर्चा सुरु झाली अशी माहीती पोलिसांना मिळाली. घरातच कुठेतरी पाणी मुरतय असा पोलिसांचा पक्का संशय झाला. मात्र सबल पुराव्यासाठी पोलिस घडपडत होते. मयत परमेश्वर गायके यांच्या खुन प्रकरणाच्या तपासकामी तणावात रहात होत. ३ नाळ्हबर २०२७ पासून प्रदाव घेलाला रापा (मुंबई कॉलनी जळगाव) हे मुश्तु फायनान्स इंडीया लिमिटेड या कार्यालयात क्रेडीट मैनेजर या पदावर कार्यरत होते. त्यांच्यावर कंपनीने जळगावसह औरंगाबाद, धुळे व शिरपुर येथील वसुलीची जबाबदारी दिली होती. कंपनीच्या विविध स्वरूपांच्या कामांची जबाबदारी त्यांना दिली जात होती. गेल्या सहा महिन्यांपासून हा अतिरिक्त ताण वाढला होता. असह्य होणारा हा ताण ते आपल्या पत्नीजवळ बोलून दाखवत होते. या ताणतणावामुळे ८ जून रोजी त्यांची तब्बेत बिघडली होती. त्यांना रुणालयात दाखल करण्यात आले होते. २० जून रोजी शिंपी आपल्या परिवारासह नातेवाईकांकडे एका कार्यक्रमात गेले होते. रात्री उशीरा घरी आल्यानंतर ते एकटेच घरातील बैठक हॉलमध्ये झोपले. त्यांची पत्नी व दोन्ही मुले मागच्या खोलीत निजले होते. त्यांची पत्नी व मुले गाढ झोपली असली तरी शिंपी यांची झोप शेकडो मैल दूर पळाली होती. त्यांना कायमचे झोपायचे होते. सकाळी साडेसहा वाजता त्यांचा लटकलेला मृतदेह घरातील सर्वांना दिसून आला. त्यांनी गळफास घेत आत्महत्या केल्याचे दृश्य बघताच त्यांच्या पत्नीसह मुलांनी टाहो फोडला. या घटनेची माहिती मिळताच रामानंद नगर पोलिस स्टेशनचे अधिकारी व कर्मचाऱ्यांनी घटनास्थळी धाव घेतली. नातेवाईकांच्या मदतीने त्यांचा मृतदेह खाली उतरवण्यात आला. तो मृतदेह उत्तरीय तपासणीकामी शासकीय वैद्यकीय महाविद्यालयात रवाना करण्यात आला. प्रदीप शिंपी यांनी तिन पानांची सुसाईड नोट लिहून ठेवली होती. त्यात कुटुंबियांना मदत करा व मला माफ करा असे आवाहन केले आहे. कामाचा ताण व अतिरिक्त दबाव हे त्यांच्या सुसाईड नोटमधील प्रमुख मुद्दे होते. कंपनीच्या विविध प्रकारच्या कामांची जबाबदारी आपल्यावर सोपवली जात होती असे सुसाईड नोटमधे त्यांनी नमुद केले आहे. कमी मनुष्य बळात जास्तीत जास्त काम करावे लागत असल्याचा उल्लेख त्यांनी चिडीत केला आहे. अतिरिक्त काम वेळेत पुर्ण करण्यासाठी वरिष्ठांकडून टाकला जाणरा दबाव आणि नोकरी जाण्याची भिती असे विविध मुद्दे त्यांनी चिडीत नमुद केले. कंपनीतील इतर सहकारी, अधिकारी, कंपनी मालकांनी भविष्य निर्वाह निधी, पेन्शन, आर्थिक मदत देऊन कुटुंबाला मदत करण्याचे आवाहन देखील त्यांनी केले. सुसाईड नोटच्या काही झेऱूक्स प्रती मृत्युपूर्वी शिंपी यांनी घरात वेगवेगळ्या ठिकाणी ठेवल्या होत्या. या कॉपी, मुळ सुसाईड नोट कुठे ठेवली आहे याची माहिती देणारी एक वेगळी नोट त्यांनी मुलांच्या नावाने लिहून ठेवली होती. याच नोटच्या आधारे परिवाराने ती मुळ सुसाईड नोट शोधन काढली. पुणे येथील वरिष्ठ अधिकारी प्रशंसात बर्गे यांच्या तणावाखाली असल्यामुळे च पतीने आत्महत्या केल्याचा आरोप त्यांची पत्नी सुचीता यांनी केला. सचिन बर्गे यांच्यावर गुन्हा दाखल करण्यात याचा अशी मागणी मृत प्रदीप शिंपी यांची पत्नी सुचीता यांनी केला. त्यांच्यासह नातेवाईकांची समजूत काढल्यानंतर नातेवाईकांनी मृतदेह ताब्यात घेतला. याप्रकरणी रामानंद नगर पोलिस स्टेशनला अकस्मात मृत्युची नोंद घेण्यात आली.

को रोनाच्या बहाण्याने सुध्या कोण काय करील याचा नेम नाही. पूर्वी लोक एखाद्या गोष्टीची अफवा पसरवायचे पण आता सरकारच कोरोनाच्या तिसऱ्या-चौथ्या लाटेची अफवा पसरवत आहे. जेणेकरून कोणी घराबाहेर पडू नये. अरे पण ज्यांची घरे भरलेली आहेत त्यांना लॉकडाऊन किंवा कठोर निर्वंधाचा फरक पडत नाही. पण जो सामान्य माणूस आहे, ज्याचं हातावर पोट आहे तो मात्र यात भरडला जातोय आणि त्याचे प्रश्न त्याची वेदना ज्या विधिमंडळाच्या अधिवेशनात मांडायच्या होत्या त्या अधिवेशनालाही सरकारने कात्री लावली. विधिमंडळाचे पावसाळी अधिवेशन फक्त दोन दिवस घेतले जाणार आहे. त्यात प्रश्नोत्तराचा तास नसेल, लक्षवेधी नसेल आणि तारंकित प्रश्नांना सुद्धा परवानगी नसेल. मग हे दोन दिवसाचे अधिवेशन नेमके कशासाठी घेतले जातेय तेच कळत नाही. मुंबईत आता कोरोनाचा प्रादुर्भाव मंदावला आहे, पॉझेटिव्हीटी रेट ३६.७९ टक्क्यांवर आला आहे. ऑक्सिजन बेडची संख्या कमी झालीय. इतकेच नव्हे तर कोरोना रुग्णांची संख्याही कमी झालेली असल्याने काही कोव्हीड सेंटर सुध्दा बंद करण्यात आली आहेत. शिवाय लसीकरण सुद्धा वेगाने सुरु असून त्याला नागरिकांचाही चांगला प्रतिसाद मिळतोय. असे सर्व काही हळूहळू पूर्वपदावर येत असताना सरकारलाच कसली भीती वाटतेय? शिवरायांचा महाराष्ट्र आज अशा डरपोक लोकांच्या हाती आहे जे खुर्चीवर बसून स्वतःही गारठले आणि दुसऱ्यांनाही घाबरवत

आहेत. त्यामुळे महाराष्ट्रातील साडबारा कोटी लोक पारतंत्र्यात असल्यासारखे गुलामीचे जीवन जगत आहेत. लोकांच्या सेवा सुविधा काढून घेणे त्यांना जबरदस्तीने घरात बसवणे त्यांच्या मुलाबाळांवर उपासमारीची पाळी आणजे या सगळ्या गोष्टी पाहता खरोखरच हा शिवरायांचा लाढवय्या महाराष्ट्र आहे का? असा प्रश्न पडतोय. आज महाराष्ट्रासमोर अनेक गंभीर प्रश्न आहेत. कोरोनाचे थोड फार संकट तर आहेच. पण शेतकऱ्यांचे प्रश्न आहेत. कोरोनामुळे शिक्षण बुडत असल्याने मुलांच्या शैक्षणिक भवितव्याचा प्रश्न आहे, लॉकडाऊनमुळे बंद पडलेल्या उद्योग धंद्यांचा आणि रोजगार गेल्याने बेरोजगार झालेल्या लाखो बेरोजगारांच्या प्रश्न आहे. अनलॉक प्रक्रियेअंतर्गत काही प्रमाणात उद्योग धंदे सुरु झालेत. पण बाहेरगावाहून मुंबईत कामाल येणाऱ्या कामगारांना लोकल ट्रेनच्या प्रवासात मनाई असल्याने लोकांचे हाल सुरु आहेत. म्हणे कोरोना गेल्याशिवाय लोकल ट्रेन सुरु करणार नाही असे उद्दम विधान एका मंत्र्याने केलाय. म्हणजे कोरोना वर्षभर गेला नाही तर वर्षभर लोकल ट्रेन सर्वसामान्य लोकांना बंद ठेवणार आहात का? या सगळ्या प्रश्नांवर विधिमंडळात चर्चा होणे आवश्यक होते. पण सरकारने चर्चे पासून पळ काढला. त्यामुळे आता महाराष्ट्रातील या ज्वलंत

सरकार पळ काढतेय!

ठ काढतेय!

विषयावरील प्रश्नांची चर्चा कुठे आणि कशी करायची असा सवाल संपूर्ण महाराष्ट्र सरकारला विचारतोय. मागच्या वेळेस सुद्धा असाच प्रकार घडला. पण त्या वेळी परिस्थिती खरोखरच गंभीर असल्याने अधिवेशन लवकर गुंडळल्याबद्दल कुणाची फारशी तक्रार नव्हती. पण यावेळी तसे नाही. ज्या मुंबईत पावसाळी अधिवेशन होणार आहे तिथली स्थिती आता बन्यापैकी सुधारलेली असल्याने किमान आठवडाभर तरी अधिवेशन चालवायला हवे. आणि आठवडाभर अधिवेशन चालवले तर सगळे आमदार काही कोरोना बाधित होणार नाहीत आणि तसे पाहता सामान्य माणूस असो की लोकप्रतिनिधी प्रत्येकाला आपला जीव प्यारा आहे. त्यामुळे प्रत्येकजण स्वतःच्या तब्येतीची काळजी घेतोय. त्यामुळे अधिवेशनास आलेल्या सर्व आमदारांना कोरोना होईल ही भीती सरकारने मनातून काढून टाकायला हवी. दोन दिवसांच्या अधिवेशनात राज्यासपोरील महत्वाच्या प्रश्नावर चर्चा होणार आहे का? आज मराठा आणि ओबीसी आरक्षणाचा प्रश्न सरकारच्या अवघड जागेवरच दुखिण बनलाय. मराठा मोर्चाने तर विशेष अधिवेशनाची मागणीही केलीय. पण जिथे प्रमुख अधिवेशनने सुद्धा घेताना सरकार लटपटताय तिथे विशेष अधिवेशन कसे घेणार? सध्या सरकारचा कारभार डॉक्टरांच्या टास्क

फोर्सच्या सल्ल्यानुसार चाललाय. त्यामुळे राज्याचा खेळखंडोबा झालाय. मात्र एखादी आवश्यक गोष्ट करता आली नाही तरी ती केल्याचा देखावा निर्माण करायचा आणि लोकांच्या डोळ्यात धूळफेक करायची हे सरकारचे धोरण असल्याने पावसाळी अधिवेशन दोन दिवस का होईना आम्ही घेतले हे दाखवण्यासाठी या दोन दिवसांच्या पावसाळी अधिवेशनाचा फार्स आहे. महाराष्ट्र म्हणजे काही युपी बिहार नाही. या राज्यातले लोक सुशिक्षित आहेत. त्यांना सामाजिक, आर्थिक आणि राजकीय घडामोर्डीची सुधा जाण आहे. त्यामुळे सरकार कुठल्याही पक्षाचे असो आपण लोकांना सहज फसवू शकतो. असे जर सत्तेत बसलेल्या लोकांना वाटत असेल तर तो त्यांचा गैरसमज आहे. कोरोनाची ढाल करून सरकार स्वतःला वाचवण्याचा प्रयत्न करीत आहे. कारण विधीमंडळाचे अधिवेशन जर जास्त दिवस चालवले तर सरकारला गैरसोयीचे ठरणारे प्रश्न अधिवेशनात उपस्थित केले जातील आणि त्यावर चर्चा करणे सरकारला भाग पडेल. खास करून मराठा आरक्षण आणि ओबीसी आरक्षणाच्या मुद्यावर सरकारकडे कोणतेही उत्तर नसल्याने विरोधकांना काय जवाब द्यावा असा सरकार समोर प्रश्न आहे. म्हणूनच अधिवेशन अवघ्या दोन दिवसात गुंडाळण्याचा सरकारने घाट घातलाय. मात्र या दोन दिवसात राज्यातील कोणत्याही महत्वाच्या प्रश्नावर चर्चा होणार नाही. त्यामुळे हे अधिवेशन म्हणजे एक प्रकाराची धूळफेक आहे.

A photograph showing a massive crowd of people from an aerial perspective. The crowd is dense and spread across what appears to be a park or open public space. In the background, there are green trees and some buildings, suggesting an urban or semi-urban environment. The people are dressed in a variety of colorful clothing, adding to the vibrant atmosphere of the gathering.

स ध्या कोरोनाच्या संकट काळ सुरु आहे आणि कोरोनाचा प्रयत्नांची पराकाष्ठा करीत आहे. अशावेळी लोकांनी ही आपली जबाबदारी ओळखून सरकारच्या सूचनांचे पालन करायला हवे. कोरोना हा अत्यंत संवेदनशील संसर्जन्य रोग असल्याने त्याचा झापाण्याने प्रादुर्भाव होतोय. एक कोरोना बाधीत जर गर्दीत मिसळला तर तो ४०० लोकांना बाधित करू शकतो असे दस्तुरखु मुख्यमंत्र्यांनी सांगितलेले आहे. असे असतानाही लोक कोरोनाच्या या संकट काळात रस्त्यावर उतरून आंदोलन करीत आहेत आणि हीच आंदोलने पुढे कोरोनाच्या फैलावास कारणीभूत ठरणार आहेत. आणि त्याची उदाहरणे सुधा आपल्या डोळ्यासमोर आहेत. दिल्लीतील मुस्लिम बांधवांच्या मर्काजमुळे भारतात कोरोना फैलावला होता.

या मरकाजला देश विदेशातून तीन हजार
लोक हजर होते आणि कार्यक्रम संपल्यावर ते
देशाच्या विविध भागात त्यांच्या नातेवाईकांकडे
गेले आणि त्यांनी कोरोना पसरवला मात्र हे सगळं ठाऊक
असतानाही या देशातील काही लोक सोशल डिस्टंसिंगचे नियम
पाळायला तयार नाहीत. रस्त्यावर उतरून आंदोलन करीत आहेत
आणि या अशा आंदोलनात लाखोंची गर्दी जमते आहे.

कोरोनाच्या फैलावासाठी हे सगळ पोषक वातावरण आहे. म्हणजे एकीकडे सरकारने तसेच आमच्या कोरोना योद्धांनी जीवारन करून कोरोनाशी संघर्ष करून लोकांचे प्राण वाचवायचे तर दुसरीकडे जात, धर्म, प्रांत, अस्पिती अन्यायाविरुद्ध आंदोलने या सगळ्या गोटीचा माध्यमातून रस्त्यावर उतरून गर्दी करायची, मग अशा स्थितीत आपण, आपले राज्य आणि आपला देश कसा कोरोना मुक्त होईल? सध्या महाराष्ट्रात मराठा आणि ओबीसी आरक्षणासाठी लोक रस्त्यावर उतरून आंदोलन करीत असतानाच आता नवी मुंबईतील नियोजित विमानतळाला नाव देण्यावरून आंदोलन सुरु झाले आहे. त्यासाठी हजारो लोक रस्त्यावर उतरत होते त्यांनी प्रचंड गर्दी केली होती. त्यामुळे अशा गर्दीत १०० कोरोना बाधित लोक जरी मिसळले तरी काय होऊ शकेल याची कल्पनाही करता येणार नाही. का विनाकारण लोक स्वतःचा जीधोक्यात घालून कोरोनाचा प्रादुर्भाव वाढवण्यास कारणीभूत ठरत आहेत? किमान ही वेळ आंदोलने करण्याची नाही तर कोरोनापासून स्वतःच, आपल्या कुंबंबाचं आणि समाजाचं रक्षण करण्याची ही वेळ आहे. तेंब्बा थोडे दिवस आपल्या भावनांना लोकांनी मुरड घालायला हवी. नवी मुंबई विमानतळाला काय नेतांचे च नाव द्यायला हवे होते का? त्या विमानतळाला नवी मुंबई विमानतळ हेच नाव ठेवलं असतं तर त्यावरून विमाने चालली नसती

संदेश स्टोर

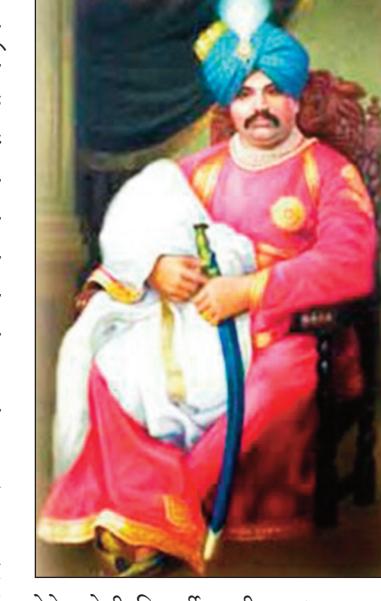
सोनू जाधव

का? कशासाठी हा नावाचा अद्भुतास? शिवसना प्रमुख बाळासाहब ठाकरे आणि लोकनेते दी.बा.पाटील या दोन्ही नेत्यांबद्दल महाराष्ट्रातील जनतेला आदर आहे.

बाळासाहेबांचे कार्य तर जगजाहीर आहे. त्याच बरोबर दि.बा.पाटील यांनी सुद्धा स्थानिक भुमिपुत्रांसाठी केलेले कार्य लोक विसरलेले नाहीत. मात्र अशा महान नेत्यांना नावातून नव्हे तर

चांगल्या कामातून आदरांजली वाहायची असते. पण लोकांना नेमकी हीच गोष्ट कळत नाही. आज हे दोन्ही नेते ह्यात असते तर त्यांनी कोरोनाविरुद्धच्या लढ्यात स्वतःला झोकून दिले असते आणि शेकडो लोकांचा जीव वाचवला असता. शिवाय नवी मुंबई विमानतळाला कोणाचे नाव घायचे यावर वाद ही घातला नसता. वाईट फक्त एकच गोष्टीचे वाटते आणि ते म्हणजे या देशातील लोक कर्तव्या पेक्षा भावना आणि वेगवेगळ्या प्रकारच्या अस्मिताना अधिक महत्व देतात. आज जे लोक नवी मुंबई विमानतळाला दी.बा.पाटलांचे नाव देण्याच्या मागणीसाठी हजारोंच्या संख्येने एकत्र जमलेत तेच लोक जनतेच्या दैनंदिनी गरजांच्या प्रश्नावर एकत्र येणार नाहीत. कोरोनाची भीती दाखवून सरकाराने मुंबईची लोकल ट्रेन सर्वसामान्यांसाठी बंद करून ठेवली आहे. त्यामुळे मुंबईतील आणि मुंबई बाहेरून कामाधंद्यासाठी मुंबईत येणाऱ्या लोकांचे अतोनात हाल होत आहेत. नाईलाजाने त्यांना रोज कामाला जाता येता एसटी बसमध्ये सहा तास ताटकळत प्रवास करावा लागतोय. त्यामुळे लोकल ट्रेन सर्वसामान्यांसाठी खुली करण्याच्या मागणीसाठी इतके लोक सरकारच्या विरोधात रस्त्यावर उतरले असते, तर सरकारला लोकल ट्रेन सर्वसामान्यांसाठी खुली करावी लागली असती आणि त्यामुळे लाखो लोकांचं फायदा झाला असता.

मागण्यांसाठी लोकांनी आंदोलने जरूर करावीत त शाहीने दिलेला अधिकारच आहे. पण कुठल्या धी आंदोलन करायचे आणि अशा आंदोलनातून दिनी प्रश्न सुटपार आहेत का? याचा विचार करून रायला हवीत. सध्याच्या कोरोनाच्या संकटकाळात लन असो, ओबीसी आंदोलन असो की नवी मुंबई या नावासाठी सुरु असलेले आंदोलन असो, या कुणालाही समर्थन करता येणार नाही. कारण ही किंच्या वेळेस केली जात आहेत आणि आंदोलनाच णाऱ्या या गर्दमुळे जर कोरोना अधिक फैलावला त आयोजक याची जबाबदारी घेतली का? याचे उत्तर आणि नंतरच आंदोलने करावीत.

छत्रपती शाहू महाराजः लोककल्याणकारी राजा!

२६ जून रोजी छत्रपती शाहू महाराज
यांचा जन्म झाला. शाहू
महाराजांनी त्यांच्या संपूर्ण जीवन कार्यात
लोककल्याणाचे व समाज उद्धाराचे कार्य
केले. महाराष्ट्र शासनामार्फत हा दिन संपूर्ण
राज्यात सामाजिक न्याय दिन म्हणून
साजरा केला जातो. तसेच राज्य शासन
सामाजिक न्याय विभागामार्फत विविध
लोककल्याणकारी योजना राज्यातील
गोरगरीब व सर्वसामान्य नागरिकांसाठी
राबवत आहे. शाहू महाराजांनी सामाजिक,
शैक्षणिक, आर्थिक क्षेत्रात केलेल्या कार्याची
महती...

छत्रपती शाहू महाराजाचे मूळ नाव यशवंतराव जयसिंगराव घाटगे यांचा जन्म २६ जून १८७४ रोजी कागलच्या जहागीरदार घाटगे घराण्यात जयसिंगराव आणि राधाबाई ह्या दांपत्याच्या पोटी झाला. चौथ्या शिवार्जीच्या अकाली निधनानंतर ते कोल्हापूरच्या गादीवर दत्तक गेले (१७ मार्च १८८४) छत्रपती शाहू महाराजांवर महात्मा फुले व सत्यशोधक समाजाचा मोठा प्रभाव होता. छत्रपती शाहू महाराज हे सामाजिक चळवळीच्या क्षेत्रातील महात्मा फुले यांचे खरेखुरे वारसदार होते. सक्तीच्या व मोफत शिक्षणाची हिंदुस्तानला आवश्यकता आहे असे सांगून त्यांनी कोल्हापूर संस्थानात शिक्षणासाठी सवलती जाहीर केल्या. महाराष्ट्राने छत्रपती शाहू महाराजांचा शेतकऱ्यांचा खरा राजा म्हणून गौरव केला. भारतातील वस्तीगृहाचे आद्य जनक म्हणून छत्रपती शाहू महाराजांचा गौरव केला जातो. ते कल्याणकारी राजा होते. एप्रिल १९१९ भारतात बहुजन समाजाच्या उद्धाराचे कार्य करणाऱ्या अखिल भारतवर्षीय क्षत्रिय महासभा या संस्थेच्या कानपुर येथे भरलेल्या १३ व्या अधिवेशनात शाहू महाराजांना त्यांच्या कार्याबद्दल राजर्षी ही पदवी बहाल करण्यात आली. ग्रामीण भागातून शहरी भागात शिक्षणास येणाऱ्या विविध जाती-धर्मांच्या गरीब व होतकरू विद्यार्थ्यांसाठी प्रत्येक जातीची वस्तीगृह स्थापन शाहू महाराजांनी केली. तर सन १९०१ मध्ये मराठा विद्यार्थ्यांसाठी विकटेरिया मराठा बोर्डिंगा ची स्थापना कोल्हापूर येथे केली. तर नाशिक

संस्थानात सक्तीच्या मोफत प्राथमिक शिक्षणाचा कायदा केला आणि तो अमलात आणला. प्रत्येक खेड्यात प्राथमिक शाळा सुरु केली. प्राथमिक शिक्षणावर या संस्थानात होणारा खर्च मोठा होता. लष्करी शिक्षणासाठी इन्फंट्री स्कूल सुरु केले व पुणे येथे श्री शिवाजी प्रिपेर्टरी मिलिटरी स्कूल तर जयसिंगराव घाटगे टेक्निकल इन्स्टिट्यूटची स्थापना करून शाहू महाराजांनी तांत्रिक शिक्षणाला महत्त्व देण्याबोरबरच लष्करी शिक्षणाची दारे खुली केली. शाहू महाराजांनी सन १९१७ मध्ये विधवा विवाहाचा कायदा करून पुनर्विवाहास कायदेशीर मान्यता दिली तर १९१८ मध्ये आंतरजातीय विवाहास मान्यता देणारा कायदा केला. व समाजातील अनिष्ट चाली-रीती वर हळ्या चढवला. १९१८ मध्ये महार वतने रद्द करून जमिनी रथतवारी ने करून दिल्या व वेठबिगारी प्रथा कायद्याने बंद केली व १९२० मध्ये माणगाव अस्पृश्यतानिवारण परिषदेचे आयोजन केले. छत्रपती शाहू महाराज यांनी व्यवसाय निर्बंध दू करून अस्पृश्यांना व्यवसाय स्वातंत्र्य दिले. जातिभेदास तीव्र विरोध केला महाराजांच्या या सर्व लोक कल्याणकारी कार्यामुळे खरेखुरे लोककल्याणकारी राजा होते. पददलित व मागासवर्गीयांचे उत्तरी हेच छत्रपती शाहू महाराजांनी जीवितकार्य मानले. शिक्षणाशिवाय तरणोपाय नाही अशी घोषणा त्यांनी केली. उदार विचारप्रणालीचा राजा होते. राज्य सोडावे लागले तरी बेहतर पण मागासलेल्या प्रजेच्या सेवेचे ब्रत सोडणार नाही, असे शाहू महाराजांनी ठासून सांगितले. कामगारांनो संघटित व्हा व आपले हक्क प्राप करून घ्या असा संदेश त्यांनी दिला. He was a king. But democratic king असे उद्भार भाई माधवराव बागल यांनी शाहू महाराजांबद्दल काढले. तर थोर समाज सुधारक वि.रा. शिंदे शाहू महाराजा बद्दल म्हणाले की, शाहू राजा नुसता मराठा नव्हता ब्रह्मतोतर ही नव्हता. तो नव्या युगातील सर्वांगपूर्ण राष्ट्रपुरुष होता. तो महाराष्ट्राच्या विकासाचा स्वाभाविक तरंग होता.

- सुनील सोनटके,
जिल्हा माहिती अधिकारी लातूर

कुड्हूस येथे अपघाताचे सत्र सुरक्षा; रस्त्याची झाली चाळण

वाडा/प्रतिनिधि

भिंडी- वाडा या स्त्याची दरवर्षी पावसाळ्यात चाळण झाल्याचे दिसून येते. रस्ता रुदीकरण झाल्यापासून या महामार्गावरील अपघातात शेकडो जणांचा जीव गेला आहे तर अपघातात कायमचे अंपंगल्त आल्याने अनेक कुटुंबावर अर्थिक परिस्थिती मुळे जगणे दुरापास झाले आहे. शनिवारी सकाळच्या सुमारास वाढ्याहुन भिंडीच्या दिशेने सिमेंटचे मोठे पाईप घेऊन जाणाऱ्या ट्रकचा अपघात झाला असून सुदैवांत यात जीवितहानी झाली नाही. कुदूस गावाच्या हृषीत या महामार्गावर मोठे मोठे व दिड ते दोन फूट खोल असे अनेक खड्डे पडल्याने या खड्ड्यांमुळे दररोज अपघात होत आहेत. अश्याच एका खड्ड्यात गाडीचे चाक

गेल्याने पाईप बांधलेली दोरी तुटून गाडीतील पाईप रस्त्यावर येऊन पडले. व वाहतूक काही काळ ठप्प झाली. शुक्रवारी देखील एक तरुणी आपली स्क्रुटी घेऊन खडऱ्यात पडली होती, सुदैवाने मागून येणाऱ्या ट्रक चालकाने वेळीच ट्रक रोखला नाही तर अनर्थ घडला असता. रस्त्यावरील खड्हयांबाबत विचारणा करण्यासाठी सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे प्रभारी उप-अभियंता अनिल बरसट यांच्याशी संपर्क केला असता तो होऊ शकला नाही. रस्त्याच्या दुरावस्थेला जबाबदार असलेले सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे अधिकारी असेच नागरिकांना भेटणे किंवा संपर्क साधण्यासही टाळाटाळ करत असल्याने नागरिकांमधून संतम भावना व्यक्त होत आहेत.

हे साप्ताहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंम्पाऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विरार (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून काशित केले. आरएनआय नं. एमएएचएमएआर २०१२/४५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोब: ९१९०१७८८१३. क्रायकागी संपादक: गणेश मार्टंड चव्हाण. सहसंपादक (मानवाळा): गण पाटोळे. क्रायटेशीर मलागार · ऑड अनिल मांडेखोरे. न्यायकक्षा-बवर्ड E-mail : crimesandhyavasai@gmail.com. whatsapp No. 9890718873 Website: www.crimesandhva.com

भिवंडीत ओबीसी आरक्षणासाठी भाजपचे चक्का जाम आंदोलन

भिवडी / आकाश गायकवाड

ओवीसीच्या राजकीय आरक्षणाचा मुद्दा तापलेला असताना आता भाजपकडून रस्त्यावर उतरून आंदोलन करायात आणे अवितां प्रकारी शास्त्राच्या वरीते जनगणना झाली पाहिजे. आरक्षण आमच्या हक्काचे नाही कोणाच्या बापाचे अपेक्षीप्री प्रानंतरा आपांना प्रिण्ठांना

करण्यात आले. शानवार सकाळी भाजपाच्या वतान खासदार कपिल पाटील यांच्या नेतृत्वाखाली रांजणोली नाका येथील मुंबई-नाशिक महामार्गवर चक्रा जाम आंदोलन करण्यात आले. राज्यातील शिवसेना, काँग्रेस आणि राष्ट्रवादी काँग्रेसच्या महाविकास आघाडी सरकारच्या नाकर्तेपणापुढे ओबीसी समाजाचे राजकीय आरक्षण सर्वोच्च न्यायालयाने रद्द केले आहे. त्यामुळे राज्यातील ओबीसी समाजाचे मोठे राजकीय नुकसान होणार आहे. तसेच भविष्यात राजकीय आरक्षण प्रमाणे शैक्षणिक आणि नोकरी मधील आरक्षण देखील रद्द होण्याची शक्यता आहे असंही भाजपने म्हटलं आहे. भाजपाच्या आंदोलन कल्यानी महामार्गवर चक्राजाम करत आघाडी सरकार विरोधात जोरदार घोषणाबाबी केली. ५२ टक्के ओबीसी समाज आहे त्यानसार सर्व क्षेत्रात ओबीसी समाजाला आरक्षण आबासा समाजाला आरक्षण मिळणा नाही तो पर्यंत गप्प बसणार नाही. आरक्षण मिळणार नाही तो पर्यंत संघर्ष करणारच. अठणकावून सांगत आंदोलन केले यावेळे भाजपा युवा मोर्चा प्रदेश उपाध्यक्ष देवेंद्र पाटील, ओबीसी एकता समता परिषदेचे अवृहनुमान पाटील, भाजपा व्यापारी आघाडीचे सोरे, आदिवासी सेलचे अध्यक्ष महादेव आघाडीचे अध्यक्ष विनोद ठाकरे, प्रदेश कार्यकारी सदस्य बाळाराम कराळे, टी आर भोईर, सुरेंद्र भोईर, भानुदास पाटील, राम भेटे तुकाराम चौधरी, गोपीनाथ चौधरी, गिरीश भोईर, रामनाथ पाटील, छत्रपती पाटील, जिम मोर्चा जिल्हाध्यक्ष श्रीधर पाटील. मा जिल्हा

मिळाल पाहज. ओबीसी समाजाच जनगणना झाली पाहिजे. आरक्षण आमच्या हक्काचे नाही कोणाच्या बापाचे ओबीसी समाजाला आरक्षण मिळण्याच नाही तो पर्यंत गप्प बसणार नाही. आरक्षण मिळणार नाही तो पर्यंत संघर्ष करणारच. असे ठणकावून सांगत आंदोलन केले यावेळी भाजपा युवा मोर्चा प्रदेश उपाध्यक्ष देवेंद्र पाटील, ओबीसी एकता समता परिषदेचे अध्यक्ष हनुमान पाटील, भाजपा व्यापारी आघाडीचे सोरे, आदिवासी सेलचे अध्यक्ष महादेव आघाडीचे अध्यक्ष विनोद ठाकरे, प्रदेश कार्यकारी सदस्य बालाराम कराळे, टी आर भोईर, सुरेंद्र भोईर, भानुदास पाटील, राम भेट तुकराम चौधरी, गोपीनाथ चौधरी, पिरीश भोईर, रामनाथ पाटील, छत्रपती पाटील, जिम्मे मोर्चा जिल्हाध्यक्ष श्रीधर पाटील. मा जिल्हा

महासचिव राजू गांजेंगी, प्रेमनारायण राय, नगरसेवक श्याम
अग्रवाल, नित्यानंद नाडर, महाराष्ट्र प्रदेश महिला मोर्चा
सदस्य निर्मला टावरे, जिल्हा उपाध्यक्ष संदीप पाटील,
सत्वशीला जाधव, युवा अध्यक्ष राजू चौधुरे, महिला मोर्चा
अध्यक्ष ममता परमनी, उत्तर भारतीय अध्यक्ष प्रवीण मिश्रा,
दक्षिण भारतीय अध्यक्ष मोहन कोंडा, बिहार प्रकोष्ठ अध्यक्ष
दीपक झा, सांस्कृतिक सेल संयोजिका मानसी राजे, सोशल
मीडिया प्रमुख राम बुरा, मंडळ अध्यक्ष भरत भाटी आदी
मोठ्या संख्येने कार्यकर्ते, पदाधिकारी उपस्थित होते.

पान ५ वर्णन....

राहतात, सहा महिन्यापूर्वी त्यांच्या नातीचा वाढदिवस होता

इंगले यांनी नातीचा वाढदिवस चांगल्या प्रकारे साजरा केला होता. नातीच्या वाढदिवसानीमित त्यांनी परिसरातील लोकांना आपल्याकडे बोलावले होते. त्या कार्यक्रमाला सचिन देखील गेला होता. वाढदिवसाच्या कार्यक्रमात गण्याच्या तालावर सचिनला नाचण्याचा मोह झाला. गाण्याच्या तालावर नाचण्याच्या मोहाला तो आवर घालू शकला नाही. त्याचे असे सार्वजनीक नाचण्याचे वर्तन गळीतील रहिवासी असलेल्या अजय रविंद्र ताथडे, राहुल गजानन कदम व अक्षय संजय भैसे यांना आवडले नाही. त्यांनी त्याला नाचण्यापासून रोखण्याचा प्रयत्न केला. मात्र सचिनच्या अंगात नाचण्याची जरा जास्तच हौस आली होती. त्यामुळे तिघांनी त्याला पुन्हा पुन्हा समजावण्याचा प्रयत्न केला. त्यामुळे तिघांसोबत सचिनचा कमी अधिक प्रमाणात वाद निर्माण झाला. सचिन जणू काही तिघा जणांना डिवचत होता. शब्दामागे शब्द वाढत असतांना तिघांनी मिळून सचिनला मारहाण करण्यास सुरुवात केली. हा वाद एवढा वाढला की अजय, राहुल व अक्षय या तिघा तरुणांनी मिळून सचिनला जवलतच असलेल्या भोपालवरी नटीच्या प्रजात

याच्या मागदर्शनाखाली सुरु आहे.

तरुणांनी मिळून सचिनला जबळच असलेल्या भोगावती नदीच्या पात्रात ढकलून दिले. प्रकरण वाढत असल्याचे बघून सचिनचा भाऊ भिमराज तेथे धावत आला. भिमराजने तिघा तरुणांची विनवणी करत भाऊ सचिन यास सोडून देण्यास सांगितले. भिमराज मगरे याची विनवणी बघून तिघा जणांनी सचिनला मारहाण करण्याकामी लगाम लावला. भिमराजच्या विनवणीमुळे सचिनची त्या दिवशी कशीबशी सुटका झाली. आता झाले गेले विसरून या तिघांच्या नादी न लागणे यात सचिनचा शहानपणा होता. मात्र तसे झाले नाही. एवढ्या मोठ्या प्रमाणात मार बसल्यानंतर देखील सचिनची फळफळ थांबण्यास तयार नव्हती. तिघे जण समोर आले म्हणजे तो त्यांच्याकडे खुनशी नजरेने बघत होता. तो एकप्रकारे तिघांना डिवचत होता. त्यामुळे अजय, राहुल व अक्षय या तिघांच्या अंभंभावाला जणू काही आव्हान दिले जात होते. सचिन मगरे याला जास्त माज आला असल्याची भावना तिघा तरुणांच्या मनात घर करून बसली होती. रस्त्याने जाता येता तो तिघांकडे बघून त्यांना डिवचण्याचे काम काही थांबवत नव्हता. त्यामुळे साहजीकच तरुणांच्या जोश अंगी असलेल्या तिघांचा राग उफाळून घेण्यास वेळ लागत नव्हता. सचिन मगरे हा देखील एकदम विशीतील तरुण होता. त्यामुळे त्याच्या अंगी देखील जोश आणि उत्साह ओसंदून वहात होता. कुणीच कुणाचे ऐकून घेण्याच्या व समजून घेण्याच्या तयारीत नव्हता. प्रत्येक जण आपली तारुण्याची रग दाखवण्याचा प्रयत्न करण्यात मशुल होता. सचिनचा भाऊ भिमराज मात्र तिघांच्या हातापाया पडून आपल्या भावाला समजून घ्या, त्याच्याकडे लक्ष देऊ नका असे म्हणून वेळोवेळी विनवणी करत होता. ७ जून रोजी साधारण सकाळी दहा वाजेच्या सुमारास बस स्थानक परिसरात सचिन व तिघा तरुणांची नजरानजर झाली. त्यावेळी सचिनने तिघांकडे बघून त्यांना नेहमीप्रमाणे डिवचले. आज सचिनचा गेम करूनच टाकू असे तिघांनी आपसात त्याचवेळी ठरवले. सर्वांच्याच अंगी तारुण्याचा जोश आणि हुल्डबाजी होती. तिघांना माहिती होते की सचिन रोज सायंकाळी जिमला जातो. जिममधून घरी जातांना वाटेत दुध घेण्यासाठी थांबतो. दुकानावरून दुध घेतल्यानंतर तो घरी जातो. हा त्याचा नित्यक्रम तिघांना माहिती होता. ७ जूनच्या रात्री तो जिममधून बाहेर आला. वाटेत नेहमीप्रमाणे त्याने दुध घेतले. त्यानंतर तिघांसोबत असलेल्या एका अल्पवयीन मुलाने देखील त्याला हेरले. आज ते एकुण चार जण होते. रात्रीचे दहा वाजून गेले होते. रातीच्या अंधारातच चौधांनी त्याला रिंगांत घेतले. त्याचवेळी सचिनचा भाऊ भिमराज हा रात्रीचे जेवण आटोपून आंबेडकर पुतळ्याजवळ गेरंजच्या बाजूला सहज बसला होता. त्यावेळी त्याला सचिनची मोटारसायकल पुतळ्याजवळ दिसली. काही वेळाने त्याला सचिनचा जिवाच्या आकांताने होणारा आक्रोश ऐकू आला. आवाजाच्या दिशेने सचिनचा भाऊ भिमराज धावला. महालक्ष्मी सॉ मील जवळ राहुल गजानन कदम, अजय रविंद्र तायडे, अक्षय संजय भैसे व त्यांच्यासोबत असलेला अल्पवयीन मुलगा असे सर्वजण सचिन मगरे यास शिवीगाळ करून लाथाबक्क्यानी मारहाण करत होते. त्यावेळी अजय रविंद्र तायडे याने त्याच्याजवळ असलेल्या धारदार शक्काने सचिनच्या पाठीवर, मानेवर वार केले. धारदार शक्काच्या धावात सचिन रक्कबंबाळ होत मोठ्या प्रमाणात जखानी झाला. रक्काच्या थारोळ्यात सचिन जागेवरच कोसळला. सचिनच्या छातीवर, तोंडावर, पाठीवर व मानेवर एकुण नऊ ठिकाणी वार झाल्यामुळे जागेवर मोठ्या प्रमाणात जणू काही रक्काचा सडा पडला होता. आपल्या भावाला वाचवण्यासाठी भिमराज याने चौधांची विनवणी सुरु केली. काहीही करून सचिनला सोडा अशी आरं विनवणी तो करत होता. काही वेळाने चौधे मारेकरी प्रतिभा नगरच्या दिशेने पळून गेले. दरम्यान भिमराजच्या शेजारी राहणारा संतोष इंगळे तेथे धावत आला. त्याच्या मदतीने सचिन यास

गायकर, तालुकाध्यक्ष निलश गुरव, युवा मार्चो आबोसी
मोर्चा तालुकाध्यक्ष गुरुनाथ जाधव, भाजपा विधानसभा क्षेत्र
अध्यक्ष प्रमोद पाटील, तुकाराम बजागे, रवि जाधव, योगेश
भोईर, विलास भोईर, संदीप चौधरी, पंकज तरे आदी
भाजपाचे कार्यकर्ते उपस्थित होते. दरम्यान भिंवंडी शहरातील
कल्याण नाका इथंही चक्राजाम आंदोलन करण्यात आले
आहे. भिंवंडीचे खासदार कपिल पाटील, आमदार महेश
चौधुले यांच्या मार्गदर्शनाखाली भाजपा भिंवंडी शहर जिल्हा
अध्यक्ष संतोष शेंडी यांच्या नेतृत्वाखाली व ओबीसी मोर्चा
अध्यक्ष महेंद्र अरुण जाधव यांच्या अध्यक्षतेखाली
आंदोलन कर्त्यानी सरकार विरोधात शहरातील साकारा देवी
मंदिर कल्याण नाका येथे चक्रा जाम करीत रस्त्यावर
बसून आंदोलन करण्यात आले. यावेळी सांगटन महासचिव
व नगरसेवक हर्षल पाटील, गटनेता हनुमान चौधरी,

वाड्यातील अंगणवाडी सेविकेचा मारेकरी अखेर पोलिसांच्या ताब्यात

वाङ्गी/वाता हा वाल्कर्यातील

वाडा तालुक्याताल सापण (खुद)
येथील रहिवासी असलेल्या महिलेचा
तिच्या घरात रात्रीच्या सुमारास घुसून
तीक्ष्ण हत्याराने वार करून तिची
निर्घृण हत्या करण्यात आली होती.
दरम्यान अनेक संघटना व राजकीय
पक्षाच्या वर्तीने या प्रकरणाचा निषेध

तपास पथके तयार करून, सदर पथकास तपाससकामी सुचना व मार्गदर्शन करून तपास पथके वेगवेगळ्या परिसरात रवाना केलेली होती. सदर प्रकरणी कोणत्याही प्रकारचे धागेदारे नसताना कौशलत्युपर्ण गुन्ह्याचा तपास करून पोउनि आशिष पाटील, स्थानिक गुन्हे शाखा , बोईसर व त्यांचे पथकाने सदर गुन्ह्यात एक आरोपीत वय ३५ वर्षे रा.कर्जुन, ता.वसई यास अटक करून त्याची कसुन चौकशी केली असता त्याने गुन्हा केल्याची कबुली दिली असल्याची माहिती पोलीस निरीक्षक सुधीर संखे यांनी दिली आहे.

“*What is the meaning of this? What is the meaning of this?*”

त्याच्या ट्रकच्या कर्जाचे हसे सुरुच राहिले. झटपट श्रीमंत होण्यास

पान १ वर्सन....

ठसन देवून डिवचल्याने घात झाला...

राहतात. सहा महिन्यापुर्वी त्यांच्या नातीचा वाढदिवस होता. भोला इंगळे यांनी नातीचा वाढदिवस चांगल्या प्रकारे साजरा केला होता. नातीच्या वाढदिवसानिमीत त्यांनी परिसरातील लोकांना आपल्याकडे बोलावले होते. त्या कार्यक्रमाला सचिन देखील गेला होता. वाढदिवसाच्या कार्यक्रमात गाण्याच्या तालावर सचिनला नाचण्याचा मोह झाला. गाण्याच्या तालावर नाचण्याच्या मोहाला तो आवर घालू शकला नाही. त्याचे असे सार्वजनीक नाचण्याचे वर्तन गळीतील रहिवासी असलेल्या अजय रविंद्र तायडे, राहुल गजानन कदम व अक्षय संजय भैसे यांना आवडले नाही. त्यांनी त्याला नाचण्यापासून रोखण्याचा प्रयत्न केला. मात्र सचिनच्या अंगात नाचण्याची जरा जास्तच हौस आली होती. त्यामुळे तिथिंनी त्याला पुन्हा पुन्हा समजावण्याचा प्रयत्न केला. त्यामुळे तिथिंसोबत सचिनचा कमी अधिक प्रमाणात वाद निर्माण झाला. सचिन जणू काही तिथा जणांना डिवचत होता. शब्दामागे शब्द वाढत असतांना तिथिंनी मिळून सचिनला मारहाण करण्यास सुरुवात केली. हा वाद एवढा वाढला की अजय, राहुल व अक्षय या तिथा तरुणांनी मिळून सचिनला जवळच असलेल्या भोगावती नदीच्या पात्रात ढकलून दिले. प्रकरण वाढत असल्याचे बघून सचिनचा भाऊ भिराज तेथे धावत आला. भिराजने तिथा तरुणांची विनवणी करत भाऊ सचिन यास सोडून देण्यास सांगितले. भिराज मगरे याची विनवणी बघून तिथा जणांनी सचिनला मारहाण करण्याकामी लगाम लावला. भिराजच्या विनवणीमुळे सचिनची त्या दिवशी कशीबशी सुटका झाली. आता झाले गेले विसरून या तिथिंच्या नादी न लागणे यात सचिनचा शहानपणा होता. मात्र तसे झाले दवाखान्यात आले. डॉक्टरांनी सचिन यास मयत घोषित केले. सचिन मयत झाल्याचे समजताच भिराज धाय मोकळून रळू लागला. या घटनेची माहिती मिळताच वरणगाव पोलिस स्टेशनचे सहायक पोलिस निरक्षक संदिपकुमार बोरसे व त्यांचे सहकारी घटनास्थळी व दवाखान्यात हजर झाले. घटनेची माहिती समजून घेत स.पो.नि. संदिपकुमार बोरसे यांनी तात्काळ मारेकच्यांच्या शोधार्थ पथक रवाना केले होते. याप्रकरणी ८ जूनच्या पहारे चार वाजेच्या सुमारास भिराज मगरे याच्या फिर्यादीनुसार वरणगाव पोलिस स्टेशनला गुन्हा दाखल करण्यात आला. सदर गुन्हा भाग ५ गु.र.न. ११५/२१ भा.द.वि. ३०२, ३२३, ५०४, २५(४), ३४ नुसार अजय रविंद्र तायडे, राहुल गजानन कदम, अक्षय संजय भैसे व त्यांच्यासोबत असलेल्या अल्पवर्यीन मुलाविशुद्ध दाखल करण्यात आला. स.पो.नि. संदिपकुमार बोरसे यांच्या मार्गदर्शनाखाली चौधा हल्लेखोरांना सकाळपर्यंत ताब्यात घेत अटक करण्यात आली. मंगळवार ८ जून रोजी त्यांना न्यायालयात हजर करण्यात आले. न्यायालयाने सुरुवातीला त्यांना चार दिवस पोलिस कोठडी सुनावली. या घटनेनंतर अटकेतील तरुणांच्या मनावर जणूकाही निर्दावल्यासारखे हावभाव दिसून येत होते. या घटेनेचा तपास स.पो.नि. संदिपकुमार बोरसे यांच्या मार्गदर्शनाखाली मुरु आहे.

चोरीच्या मालास लागल्या संशयाच्या ...

करण्याचे ठरवले. ट्रक खेरेदीसाठी काही रकम कमी पडत होती. त्यामुळे त्याने बैकेतून कर्ज काढून रकमेची तरतूद करत दोन ट्रक खेरेदी केल्या. दोन ट्रक खेरेदीच्या व्यवहारात त्याच्याकडील पैसे संपेले होते. शिवाय बैकेचे हमे देखील सुरु झाले होते. दोन ट्रकचा मालक नारायण घागरे हा अद्याप भाड्याच्या घरातच रहात होता. त्यामुळे स्वतःच्या घरात जाण्याचे देखील त्याचे स्वप्न होते. या स्वप्नपुर्तीसाठी तो प्रयत्नशील होता. हल्ळवळू तो नागपुर - बुटीबोरी येथील कारखान्यावर पोहोचवून देण्यास दोघा चालकांना सांगितले. मात्र दुसरा चालक प्रकाश साहू याने दुस-या व्यापा-यासोबत सोयाबीन विक्रीचा व्यवहार करण्यास सुरुवात केली. साडे अठरा लाखाचे सोयाबीन बागा लाखात छिंदवाडा येथील एका व्यापा-याला विकण्यात आले. ५ जून रोजी दोन्ही ट्रक रिकामे करण्यात आले. हातात लाखो रुपयांची रकम आल्यानंतर ट्रकमालक नारायण घागरे, चालक प्रकाश साहू व नंदकिशोर उर्झे असे तिथे जण मध्यप्रदेशातच एका जागी बसले. तिथानी तेथे यथेच्छ मद्यापान करत भोजन केले. मद्यापान करत असतांना ट्रकमालक नारायण घागरे व प्रकाश साहू यांना नंदकिशोर याच्यावर संशय येऊ लागला. त्याचे कारण म्हणजे नंदकिशोर उर्झे हा अति प्रमाणात मद्य सेवन करणारा होता. मद्याच्या नशेत गोपनीय गोषी सार्वजनीक ठिकाणी कथन करण्याची त्याल सवय होती. त्यामुळे हा सोयाबीन चोरीचा व विक्रीचा प्रताप तो मद्याच्या नशेत कुठेही बरळू शकतो अशी शंका दोघांना आली. त्यामुळे नंदकिशोर उर्झे क्याला या जगातून कायमचे घालवण्याचा दोघांनी विचार केला. आपले बिंग नंदकिशोरच्या माध्यमातून केवळी बाहेही येऊ शकते ही चिंता दोघांना सतावत होती. त्यामुळे प्रकाश साहू व नारायण घागरे या दोघांनी मिळून मध्यप्रदेशातील जामसावलीच्या जवळपास नंदकिशोरचा दोरीने गळा आवळून खून केला. प्रकाशने त्याचा मृतदेह तेथून जवळपास ११० किलोमिटर अंतरावर मोर्शी मार्गावर ट्रकने आणून स्तस्याच्या कडेला फेकला. दरम्यान ट्रकमालक नारायण घागरे हा कारेने ट्रकच्या मागेमागेच होता. मयत नंदकिशोरचा चेहरा कुणाला समजू नये म्हणून दगडाने ठेचून विटूप करण्यात आला. मृतदेह रस्त्याच्या कडेला फेकून दिल्यानंतर प्रकाश साहू याने तो ट्रक नांदगाव पेठनंजीक मुद्दाम बेवारस सोडून दिला. या घटानाक्रमानंतर प्रकाश साहू व ट्रकमालक घागरे हे दोघे जण कारने छिंदवाड्याला परत गेले.

त्याप्रत्यंग / जन रोजी समाजातील शिगमवेदन्याच्या इतीत नंदकिशोरेपैर्डेके याच्या ट्रकच्या कर्जाचे हमे सुरुच राहिले. झटपट श्रीमंत होण्यासह नविन घर बांधण्याचे स्वप्न नारायण पुर्ण करू शकला नाही.

रिक्षावालीला रंगेल रिक्षावाला भेटला...

पतीची हत्या केली. ऐवडेच नव्हे तर तिने पतीच्या मृतदेहाची परस्पर विल्हेमाट लावून मोकळी झाली होती. पण खून कधी लपत नाही. त्याप्रामाणे पोलीसांचे हात तिच्यापर्यंत पोहचलेच. या गुन्ह्यात ती व तिच्या इतर साथीदारासह ती गजाआड झाली. डॉंबिवली मानपाडा येथे राहणारा प्रवीणचा पाटील हा ४ जून पासून बेपत्ता असल्याची तक्रार त्याची पत्नी लक्ष्मी हिने मानपाडा पोलीस ठाण्यात नोंदवली होती. बेरेच दिवस उलटूनही प्रवीणचा शोध लागत नव्हता. सरूवता शोधाशोध करून ही प्रवीण पाटीलचा तपास लागत नव्हता. त्यामुळे पाटील यांचे कुटुंब चिंतेत पडले होते. परंतु प्रविणची पत्नी लक्ष्मीला पती बेपत्ता झाल्यामागे काहीच चिंता वाटत नव्हती. हे प्रविण पाटीलच्या कुटुंबिंयांच्या लक्ष्मी होते. याबाबत प्रवीणच्या कुटुंबिंयांनी संशय व्यक्त करत त्यांनी कल्याण क्राइम ब्रांचकडे घाव घेतली. युन्हे अन्वेषण शाखेच्या पोलीसांनाही लक्ष्मीचा संशय आला होता. म्हणून प्रकरणाचा तपास गुन्हे अन्वेषण शाखेच्या पोलीसांनी सुरु केला. क्राइम ब्रॅन्चच्या पथकाने लक्ष्मीच्या बारीकसारीक हालचालीवर लक्ष ठेवले होते. पती हरवल्यानंतर पत्नी अस्वस्थ होते. तिचे कशावरच लक्ष लागत नाही. पतीची चिंता तिला असता होते. असे असताना लक्ष्मीच्या चेह्यावर चिंतेचा लवलेशी नव्हता. ती सामान्यपणे राहत होती. त्यामुळे चेहरा कुणाला समजू नये म्हणून दगडाने ठेचून विटूप करण्यात आला. मृतदेह रस्त्याच्या कडेला फेकून दिल्यानंतर प्रकाश साहू याने तो ट्रक चौकशी सुरु केली असता चौकशी दरम्यान तिने खोटी माहिती दिल्याचे पोलीसांच्या लक्ष्मीत आले. लक्ष्मीचा रिक्षावालक मित्र अरविंद उर्फ मारी रविंद्र राम याच्यावर पोलीसांची लक्ष दिले तेंव्हा लक्ष्मी व अरविंदचे

त्यानंतर ८ जून रोजा सकाळी शेरखड्याच्या हद्दात नदाकाशार ३५ कि.मी. तुळावरील लोकांनी आढळून आला. या घटनेची माहिती शिरखेड प्रेमप्रकरण सुरु असल्याचे पोलिसाना समजले. तसेच पती बेपत्ता होऊन ही

थांबण्यास तयार नव्हती. तिघे जण समोर आले म्हणजे तो त्यांच्याकडे खुनशी नजरेने बघत होता. तो एकप्रकारे तिघांना डिवचत होता. त्यामुळे अजय, गहुल व अक्षय या तिघांच्या अंभंभावाला जणू काही आव्हान दिले जात होते. सचिन मगरे याला जास्त माज आला असल्याची भावना तिघा तरुणांच्या मनात घर करून बसली होती. रस्त्याने जाता येता तो तिघांकडे बघून त्यांना डिवचण्याचे काम काही थांबवत नव्हता. त्यामुळे साहजीकच तरुणांच्या जोश अंगी असलेल्या तिघांचा राग उफाळू वेण्यास वेळ लगत नव्हता. मन्त्रिन मापे इा ट्रेन्हील मुक्तम विशीर्णील तरुण झोता. त्यामुळे असलेले प्रकाश साहू आणि नंदकिशोर उडीके हे दोघे जण त्याच्या ट्रकवर चालकाचे काम करत होते. दोघा चालकांच्या बळावर नारायण घागरे याचा मालवाहतूकीचा व्यवसाय व्यवस्थित सुरु होता. मात्र कालांतराने देशात सर्वत्र लॉकडाऊन सुरु झाले. जेमतेम रुळावर आलेली अनेकांची व्यवसायाची गाडी लॉकडाऊन कालावधीत बिघडली. त्याला नारायण घागरे हा देखील अपवाद नव्हता. लॉकडाऊन संपल्यानंतर पुन्हा व्यवसायाची गाडी रुळावरुन धावण्यास सुरुवात झाली. ट्रकच्या कर्जाचे हसे सुरु झाले होते. तरीदेखील भाड्याच्या घरातनु स्वतःच्या घरात जाण्याचा नारायणचा मोह काही केल्या ट्रृप्तिपूर्वक नारायणाला रोकाऱ्या झाड्यालू झाला. या घेण्या नाहीतो यांतु पोलिसांना कळवण्यात आली. माहिती मिळताच शिरखेड पोलिस स्टेशनचे पोलिस पथक घटनास्थळी हजर झाले. पोलिसांसह सर्वांच्याच दृष्टीने नंदकिशोरचा मृतदेह अनोळवी होता. मयताच्या हातावर नंदकिशोर असे गोंदलेले होते. त्याची हत्या झाल्याचे दिसून येत होते. याप्रकरणी अज्ञात दिली. सुरुवातीला कानावर हात ठेवणारे हे संशयीत आसोणी पोपटासारखे बोलू लागले. त्यांनी खूनाचा घटनाक्रम पोलीसांना सांगितला. अरविंदचे लक्ष्मी दोघेही रिक्षाचालक आहेत. सततची भेट, हवी-मजाक, मस्करी दाखल करण्यात आला. दरम्यान शिरखेड पोलिसांनी शोधपत्रिकेच्या यामुळे दोघांमधील दरी दुर झाली होती. दोघेही ऐकमेकांना आवडु लागले

नव्हता. साचन मगर हा दखाल एकदम विशाताल तरुण होता. त्याच्या अंगी देखील जोश आणि उत्साह ओसऱ्युन वहात होता. कुणीच कुणाचे ऐकून घेण्याच्या व समजून घेण्याच्या तयारीत नव्हता. प्रत्येक जण आपली तारुण्याची रा दाखवण्याचा प्रयत्न करण्यात मश्युल होता. सचिनचा भाऊ भिमराज मात्र तिघांच्या हातापाया पडून आपल्या भावाला समजून घ्या, त्याच्याकडे लक्ष देऊ नका असे म्हणून वेळोवेळी विनवणी करत होता. ७ जन रोजी साधारण सकाळी दृढा वाजेच्या सुमारास बस स्थानक सुट नव्हता. त्यासाठी काहीही करून झाटपट श्रीमंतीचा मार्ग पतकरण्याची त्याने मनाशी तयारी चालवली होती. त्याच्या मनात विविध कुविचार येण्यास सुरुवात झाली होती. मोह हे दुखाचे कारण असते. अती मोह मनुष्याला नारायण घागरे हा नांदागाव पेठ पोलिस स्टेशनला स्वतः हून हजर झाला. आल्यावर त्याने पोलिसांना सांगितले की माझ्या मालकीचा ट्रक हा नांदागाव पेठजवळ उभा आहे. मात्र त्यावरील चालक नंदकिशोर सकुल उडीके हा गायब आहे. चर्चेअंती शिरखेड पोलिसांनी प्रसिद्ध केलेली शोधपत्रीकीचा व गेले. प्रवीणचा संशय वाढत गेला होता. प्रवीणने तिला रिक्षा बंद करून घरात

हाता. ७ जून रात रातकरन सचिनचा दहा याच्याचा उपसरत बदला रातात परिसरात सचिन व तिघां तरुणांची नजरानजर झाली. त्यावेळी सचिनने तिघांकडे बघून त्यांना नेहमीप्रमाणे डिवचले. आज सचिनचा गेम करूनच टाकू असे तिघांनी आपसात त्याचवेळी ठरवले. सर्वाच्याच अंगी तासूयाचा जोश आणि हुल्डबाजी होती. तिघांना माहिती होते की सचिन रोज सायंकाळी जिमला जातो. जिममधून घरी जातांना वाटेत दुध घेण्यासाठी थांबतो. दुकानावरून दुध घेतल्यानंतर तो घरी जातो. हा त्याचा नित्यक्रम तिघांना माहिती होता. ७ जूनच्या राती तो जिममधून बाहेर आला. वाटेत नेहमीप्रमाणे त्याने दुध घेतले. त्यानंतर तिघांसोबत असलेल्या एका अल्पवयीन मुलाने देखील त्याला हेरले. आज ते एकुण चार जण होते. रात्रीचे दहा बाजून गेले होते. रात्रीच्या अंधारात चौघांनी त्याला रिंगणात घेतले. त्याचवेळी सचिनचा भाऊ भिमराज हा रात्रीचे जेवण आटोपून आंबेडकर पुतूऱ्याजवळ गैरजच्या बाजूला सहज बसला होता. त्यावेळी त्याला सचिनची मोटारसायकल पुतूऱ्याजवळ दिसली. काही वेळाने त्याला सचिनचा जिवाच्या आकांताने होणारा आक्रोश ऐकू आला. आवाजाच्या दिशेने सचिनचा भाऊ भिमराज धावला. महालक्ष्मी सॉ मील जवळ राहुल गजानन कदम, अजय रविंद्र तायडे, अक्षय संजय भैसे व त्यांच्यासोबत असलेला अल्पवयीन मुलगा असे सर्वजण सचिन मगरे यास शिवीगाळ करून लाथाबकव्यानी मारहाण करत होते. त्यावेळी अजय रविंद्र तायडे याने त्याच्याजवळ असलेल्या धारदार शस्त्राने सचिनच्या पाठीवर, मानेवर वार केले. धारदार शस्त्राच्या धावात सचिन रक्तबंबाळ होत मोठ्या प्रमाणात जखमी झाला. रक्ताच्या थारोळ्यात सचिन जागेवरच कोसळला. सचिनच्या छातीवर, तोंडावर, पाठीवर व मानेवर एकुण नऊ ठिकाणी वार झाल्यामुळे जागेवर मोठ्या प्रमाणात जणू काही रक्ताचा सडा पडला होता. आपल्या भावाला वाचवण्यासाठी भिमराज याने चौधांची विनवणी सुरु केली. काहीही करून सचिनला सोडा अशी आर्त विनवणी तो करत होता. काही वेळाने चौधे मारेकरी प्रतिभा नगरच्या दिशेने पळून गेले. दरम्यान भिमराजच्या शेजारी राहणारा संतोष इंगळे तेथे धावत आला. त्याच्या मदतीने सचिन यास नारायण घागरे याने मिळवण्यासाठी एका निष्पाप व्यक्तीची हत्या करायची हे कसले सुख?

